T012 BD 3 (06) 186-Q3-P6-Vào Miếu Trời-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

PHẬT NÓI KINH PHỔ DIỆU QUYỂN 3

Phẩm 6: VÀO MIẾU TRỜI

Phật bảo các Tỳ-kheo: Bồ-tát vừa sinh, đúng ngay khi ấy hai vạn bà vợ của quân tử, Phạm chí, Trưởng giả cũng sinh. Cha mẹ vui mừng, tất cả đều tôn thờ Bồ-tát và sẽ cung cấp người để hầu hạ. Bấy giờ Bạch Tịnh vương cung cấp cho Bồ-tát hai vạn thể nữ để hầu hạ. Các gia đình trong thân tộc dâng lên Bồ-tát hai vạn thể nữ. Các đại thần bách quan lại có hai vạn thể nữ để dâng lên Bồ-tát. Các gia đình giàu sang quyền quý trong dòng họ Thích cùng nhau nhóm họp và cùng nhau đi đến chỗ vua tâu: –Muôn tâu Đại vương, nên đem Thái tử đến viếng miếu trời. Vua đồng ý, liền ra lệnh quét dọn tất cả các đường sá trong thành phố, các con đường thông suốt bốn ngã, các con đường hẻm, ngõ tắt quanh co đều phải được quét dọn sạch sẽ. Những thứ ngói đá hầm hố, cống rãnh đều phải được dọn sạch và sửa sang bằng phẳng, tất cả mọi việc đều phải chu tất, tốt đẹp, sạch sẽ. Những kẻ bệnh tật, đui điếc không được xuất hiện và chớ để bất cứ tiếng than nào buông ra. Rải hoa, đốt hương cùng chọn những âm thanh lành tốt. Treo cờ lọng bằng lụa ngũ sắc để trang nghiêm nơi cửa ngõ. Vua trở vào hậu cung để báo cho Đại Ái Đạo bồng bế Thái tử đưa đến miếu trời. Thái tử ở nơi tòa liền mỉm cười, nét mặt vui vẻ bảo: –Thân thể tôi điều hòa an ổn, duyên cớ gì cùng nhau muốn đem đến miếu trời? Khi tắm rửa cho Thái tử, Thái tử lại cười lớn, thuyết kệ: Mới sinh, động ba ngàn Thích, Phạm, thần Tu-luân Nhật nguyệt cùng Thiên vương Đều đến cúi đầu lạy Còn có trời nào hơn Đem tôi đến nơi đó Vượt Thiên, Thiên Trung Thiên Trời không bằng, sao hơn? Tùy theo tục đến đây Hiện tướng lành người vui Vô số thứ phụng dưỡng Hơn Thánh, Thiên Trung Thiên. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi ấy Trưởng giả, Phạm chí, các Tôn trưởng, cư sĩ trong quận, huyện, ấp cùng thê thiếp, kẻ hầu hạ, đại thần, vua nhỏ, quan gác cửa, quan lệnh và những thân tộc tri thức của họ đều trang sức bằng các kiểu đẹp đẽ, rải hoa, đốt hương, cỡi xe voi, ngựa cùng quốc vương, thị thần đưa Thái tử đi vào miếu trời. Vừa đến miếu trời, các hình tượng chư Thiên vô tri, nhưng chư Thiên Nhật Nguyệt, Tức Ý Thiên vương, Thích, Phạm, Tứ vương trong miếu đều rời khỏi chỗ ngồi theo nhau bước xuống, năm vóc gieo sát đất lạy chân Bồ-tát. Trăm ngàn các chư Thiên,

nhân dân, tự nhiên lớn tiếng xưng dương tán thán, khen chưa từng có, vui mừng hớn hở, trời đất chấn động mạnh, trời mưa xuống các thứ hoa, trăm ngàn kỹ nhạc không đánh tự kêu. Hình tượng chư Thiên hiện nguyên thân hình lạy chân Bồ-tát và ngay khi ấy đứng ở trước nói kệ: Tu-di sánh hạt cải Hơn cả trời, rồng biển Nhật nguyệt lạy đom đóm Tuệ đức đâu mà lạy Ba ngàn cõi đều nương Hạt cải sánh Tu-di Chân trâu so biển lớn Thượng tôn ví nhật nguyệt Nếu hay lễ Thế Tôn Công đức không thể kể Mọi người được an ổn Đức đầy không hạn lượng. Khi Bồ-tát vào miếu trời, ba vạn hai ngàn Thiên tử thấy rõ oai đức đều phát đạo ý vô thượng chánh chân; do vì lẽ ấy, theo Bồ-tát đi vào miếu trời. Khi ấy có Phạm chí tên là Hỏa Viêm, có người cha đang cùng năm trăm

quyến thuộc vây quanh cầm lọng bảy báu dâng lên Bạch Tịnh vương, và nói: –Xin dâng lên Thái tử. Vua liền nhận và gọi năm trăm Thích tử đem năm trăm anh lạc để trang sức nơi tay, cổ chân, đầu, lỗ tai, cánh tay Thái tử. Ngay khi ấy, Phí Túc liền đi đến chỗ vua, tâu: –Nên tắm gội cho Thái tử xong mới đeo anh lạc cúng dường Ngài. Vua đáp: –Ta cũng sẽ làm anh lạc cho Thái tử đeo. Bảy mươi bảy ngày ta mới nhận. Sáng hôm sau, Thiên tử Nhật Nguyệt có một nhà nghỉ tên là Ly cấu tịnh, Bồ-tát ra nghỉ ở nhà đó. Bà Đại Ái Đạo ẵm Ngài ra đó. tám vạn thể nữ đến nghinh đón Bồ-tát, cúi đầu làm lễ. Một vạn người dòng họ Thích, năm ngàn Phạm chí cũng nghinh đón Bồ-tát. Các người dòng họ Thích làm các anh lạc dâng lên để Bồ-tát đeo. Thái tử vừa đeo anh lạc, lập tức anh lạc ấy mất hết ánh sáng. Oai quang của Bồ-tát khiến cho anh lạc không thể chiếu sáng, giống như một đống mực để bên đống vàng ròng. Có một trưởng giả tên Ly Cấu mặc y phục rất đẹp đứng trước Bồ-tát. Bấy giờ Bạch Tịnh vương và các người dòng họ Thích nói kệ khen ngợi: Hiện bày báu thanh tịnh Trang nghiêm ba ngàn cõi Đều là loại vàng ròng Không bằng ánh sáng Ngài Tuy là bằng vàng ròng Không bằng một chút sáng Sáng chói tiêu các sáng Ở bên Thánh như mực Do đạo đức trang nghiêm Che anh lạc không sáng Nhật nguyệt, minh châu sáng Thích, Phạm sáng không bằng

Tướng xưa đẹp nghiêm thân
Ngọc báu đâu thể hơn
Trang nghiêm sao bằng Phật
Tầm thường không sánh bằng
Đạo nghiêm tịnh lặng sáng
Vừa sinh nghiêm dòng họ
Hiện sáng mọi người vui
Làm hưng thịnh dòng tộc.
**

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.